

fydning af Staden fra det Punkt, Svælget, hvor Konge- og Hollanderdybet støde sammen. Farvandet's Bestaffenhed her vil imidlertid paa dette Sted efter al Rimelighed tvinge Fjenden til at ankre, og Skibene ville da yde et passende Maal for Middelfrunds- og Maglebylillefortets 12^ss Kanoner saavelsom for de 14^ss Kanoner paa Strickers Batteri og det paa Vffstande, hvor visse svære Piecer endnu maagte at gjennembryde Skibsider med 12—16^ss Jernplader. Man tvivler imidlertid ikke om, at Ministeriet, inden der skrides til Bygningen, vil tage det under fornyet Overveielse, om der ikke maatte være Grund til at lægge Maglebylillebatteriet noget nordligere paa Amacers Kyst — selv om det derved skal adskilles fra Landfortet — og samtidig maaflte at flytte Strickers Batteri noget sønderefter.

Paa Stillingens vestre Fløi, hvor den langt udskydende Grund, Stubben, hindrer dybtgaaende Skibe i at nærme sig Kysten, har man indskrænket sig til at foreslaa anlagt et simpelt Strandbatteri for 4 mindre, men dog pandserbrydende Kanoner ved Stranden ved Hellerup, strag indenfor det Sted, hvor den projekterede Enceinte om Byen naaer Kysten.

Den hele Udvidelse af Søbefæstningen er anslaaet til en Bekostning af noget over 13¹/₂ Million, hvoraf 4,852,000 Kr. medgaa til Befæstningen; i Lovforslaget er dog Strandbatteriet ved Hellerup med Skib's medregnet til Landbefæstningen, saa at der til den egentlige Søbefæstning kun er paa-regnet 13,270,000 Kr., at udrede i Løbet af 7 Aar. Man har ved sin Overveielse af Sagen ikke fundet, at det foreliggende Forslag til en Udvidelse af Søbefæstningen paa noget Punkt laaber sig indskrænke, naar den skal svare til Krigsvæsenets nuværende Udviikling. Det skjønnes paa den anden Side ikke rettere, end at den projekterede Søbefæstning i Forbindelse med den allerede eksisterende vil yde Kjøbenhavn et saa betryggende Bærn mod Angreb fra Søfiden, at det er lidet rimeligt, at nogen Sømagt, selv den mægtigste, skulde vove, hvad det vilde koste af Mennekeliv og af Sømateriel at overvalde den. Vi maa altsaa tilraade at vedtage Lovforslaget usforandret, forsaavidt Søbefæstningen angaar.

Naar et direkte, maritimt Angreb mod Kjøbenhavn er afværget eller gjort usandsynligt ved Udvidelsen af Søbefæstningen, maa man være forberedt paa, at en Fjende vil forsøge paa at bemægtige sig Hovedstaden ved en Landgangs-expedition til Sjælland. Et saadant Foretagende maa man i første Linie tænke sig imødegaaet og idetmindste vanskeliggjort dels ved Flaaden, dels ved den paa Sjælland tilstedeværende mobile Troppesstyrke.

Der vil senere blive vendt tilbage til Forslagene angaaende Flaadens Udvidelse og Tilveiebringelsen af et Støttested for den ved Storebælt. Her skal det foreløbig blot fremhæves, at medens

Flaaden i høi Grad vil kunne vanskeliggjøre en Landsætning af Tropper paa Sjællands Kyster og, naar Lykken er os gunstig, maaflte endog afværge den, vilde det dog være letfindigt at gaa ud fra, at Sjælland under alle Omstændigheder kan værges af Flaaden alene. Da en Flaades Størrelse om ikke ubelukkende, saa dog i det Væsentlige er et Pengepørgsmaal, maa det ikke ventes Andet, end at vor Flaade vil have en Overmagt at kæmpe mod. Nu skjønnes det vel ikke rettere, end at af alle Arter af Ramp er der ingen, hvis Udfald i høiere Grad maa tentes paavirket af det Uregnelige, af Lykken, end netop Kampen tilføs, saaledes som den synes at ville blive ført i Fremtiden. Dette medfører, at fordi den Gne har den materielle Overmagt og dermed de gunstigste Chancer før Sammenstødet, derfor er Seiren ham ingenlunde vis; Lykken kan staa den Svagere bi. Men det medfører tillige, at selv om det kunde lykkes os at bringe vor Sømagt op til en numerisk og kvalitativt lige Styrke med den, Fjenden kan lade træde op i vore Farvande, kan det komme til at bero paa Udfaldet af en enkelt Slagdag med dens Tilfældigheder eller paa andre Omstændigheder, hvorover Ingen er Herre, om det skal blive Danmark eller dets Modstander, der for en rum Tid skal være den Herskende paa de danske Strømme. At betro Sjællands Forsvar til vor Sømagt alene kan være tiltalende nok for den nationale Følelse; men for en adbruelig Betragtning viser det sig at være det Samme som at sætte Alt paa et Lærningekast, tilmed uden Sikkerhed for, at Danmark har lige saa mange Lærninger i sit Væger, som Fjenden i sit. Paa saa usikre Chancer kan man ikke lade Landets Skjæbne bero.

Sigende Betragtninger trænge sig frem, naar man tænker sig Forsvaret af Sjællands Kyst mod Landgangs-expeditioner betroet til den mobile Troppesstyrke, vi kunne have samlet paa Den ved Krigens Udbrud. Til at løse Opgaven blot nogenlunde sikkert vilde der behøves en talrig og udmærket march- og manøvreedygtig Hær. Men med Sikkerhed kunne vi ikke gjøre Regning paa at have en større marcherende Hær paa Sjælland end ca. 17,000 Mand, under gunstigere Omstændigheder henved 24,000 Mand, af hvilke den overveiede Del først for nylig er kaldt fra Bløven og Høvløen under Fanerne, hvis Rykkeri forholdsvis er lidet talrigt, hvis Artilleri for største Delen maa hjælpe sig med Heste, der hverken have været under Sadelen eller spændte for en Kanon nogenfinde før. Befalingsmændenes Duelighed og Folkenes Lapperhed vilde ikke helt kunne bøde paa de Mangler, en saadan Armees vil lide af i Begyndelsen, indtil den har faaet Tid til at komme i Vand. Dens Jernbanenet, der tilmed er anlagt uden noget Hensyn til dens Forsvar, vil ikke, hvor Tælen som her er om Veilængder af 8 til høist 16 Mil, i nogen betydelig Grad lette Troppesstyrkens Koncen-